

In Memoriam J. STURING.

Op het laatst van December is te Maastricht overleden onze vroegere medewerker J. Sturing. Hij was sedert een jaar of tien leeraar aan de Kweekschool voor onderwijzers te Maastricht, waar hij bij zijn leerlingen en collega's in hoog aanzien stond. Stellig herinneren zich onze lezers zich nog zijn mooie foto's en levendige beschrijvingen in de eerste deelen van ons tijdschrift. Hij was een groot natuurvriend en steeds bereid zijn tijd te offeren om iemand behulpzaam te zijn, die in zijn buurt kwam studeeren. Zoo genoot ik ook nog in het vorig jaar van zijn gezelschap op een tochtje om en over de Sint Pietersberg, waar hij zoo uitstekend den weg wist. Hij is voor ons en zijn gezin veel te jong gestorven. E. Hs.

De Waterspreeuw. — Blijkens een mededeeling in het Tijdschrift voor Ornithologie is de Waterspreeuw, de mooie en belangwekkende vogel, die onder water loopen kan en ook 's winters zijn liedje laat hooren, in Limburg bij Gulpen als Nederlandsche broedvogel is waargenomen. Jammer dat het constateeren van deze verblijvende waarneming den dood van de ouden en jongen tengevolge heeft gehad; wat wellicht vermeden had kunnen worden.

Bij eenige bezoekers van Zuid-Limburg was het nestelen sedert een jaar of zes van de Waterspreeuw bij Gulpen trouwens niet onbekend. Wel vonden zij het geraden de nestplaats geheim te houden tot er meer nesten zouden komen, en er niet over te schrijven. Het heeft op den duur niet mogen baten. Het is te hopen, dat het in dezen zomer gesignaleerde, geconstateerde en met oude en jongen vernietigde nest, niet het eenige in ons land is geweest; anders is het wetenschappelijk vast stellen van het feit van weinig waarde, eigenlijk is het te niet gedaan door de waarnemers zelf. Dat er verschijnselen zijn waargenomen die op het voorkomen van nog een nest wijzen, schijnt mij een vage aanduiding, dat de heeren die het nest vernielden om te constateeren dat het bestond, zich een beetje schaamden en een doekje voor het bloeden gaven.

Wij zullen ons en anderen troosten met de wetenschap, dat er vlak bij de grens geregeld nog een paartje waterspreeuwen nestelt ver van Gulpen evenwel; maar wij wachten ons wel de plek nader aan te wijzen. E. Hs.

Losskindl of Lösspoppetjes in Nederland. — In het Maandblad van het Nat. Hist. Gen. in Limburg vermelden Dr. H. J. Beckers en Dr. W. C. Klein de vondst van de beroemde klonteringen of kalkconcreties in Löss. Deze kunnen allerlei grillige vormen hebben evenals de vuursteen en oerbonken en trouwens alle concreties. Dr. Beckers geeft er een foto bij van de door hem verzamelde losskindl, waarvan een groot deel gelijkt op schelpen, beenderen, lagere dieren en plantenwortels; het is een heele massa; ook een foto van de vindplaats aan den rand van het grintplateau van Zuid-Limburg; maar de plek zelf wordt voorloopig niet nader opgegeven. Dit is de eerste vondst van groote en vele »kindl« in de gelaagde löss van Nederland. E. Hs.

Gele Kooldistel. — Mr. Heimans zal wel verwonderd staan te kijken, als hij hoort, dat deze merkwaardige Zuid-Limburgsche plant in flink aantal groeit aan den kant van een klein, ondiep ijzeroer-beekje te Uden. Voor drie jaar heb ik ze ontdekt en ze sedert goed in 't oog gehouden. Zij maakt geheel den indruk hier een natuurlijke en oorspronkelijke groeiplaats te hebben. Elk jaar worden door vernielzuchtige menschen van de meeste planten de koppen afgeslagen en toch houdt de distel het vol. Of 't zoo blijven zal weet ik niet, want de mooie plant valt jammer genoeg sterk in 't oog en... vernielzucht is een niet goed af te leeren kwaad en lijkt haast een erfelijk gebrek. Op den duur is er weinig tegen bestand.

Uden.

SAMBEEK.

De allerlaatste Bever. — De »laatste« bever van den heer Thijsse in afl. 15 is de laatste niet geweest. Zooals Schlegel vermeldt in zijn »Nat. Hist. van Nederland, de Zoogdieren« (1870), inleiding blz. V, en zooals ook te vinden is in de Hollandsche bewerking van Brehm (in 3 deelen), Deel I, pag. 392, werd er nog een geschoten in 1791 in de Merwede; en daarna in Dec. 1799 in den IJssel bij Deventer (Epse) een mannetje; terwijl in 1801 eenige visschers bij Doesburg in den IJssel een kleiner ex. zagen, vermoedelijk het wijfje van die van 1799. Nadere bijzonderheden omtrent den bever van 1799, zijn nest enz., moeten te vinden zijn in de dissertatie van A. C. Bonn.

Rotterdam.

W. H. W.

Volknamen van vogels. — In een groot gedeelte van Noord Brabant worden alle kleine roofvogels in den volksmond betiteld met den naam van »Klampvogels«; die naam geeft inderdaad goed aan wat de vogels doen, ze klampen zich vast aan hun prooi. Ze hebben dien naam gemeen met het boomkruipertje dat in een gedeelte van ons land ook klampvogeltje genoemd wordt, omdat het zich vastklamt aan de boomen waarlangs het zijn voedsel zoekt.